

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 24.10.2006
KOM(2006) 618 slutlig

GRÖNBOK

**OM EFFEKTIVARE VERKSTÄLLIGHET
AV DOMSTOLSAVGÖRANDE I EUROPEISKA UNIONEN:
KVARSTAD PÅ BANKMEDEL**

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2006) 1341}

GRÖNBOK

OM EFFEKTIVARE VERKSTÄLLIGHET AV DOMSTOLSAVGÖRANDEN I EUROPEISKA UNIONEN: KVARSTAD PÅ BANKMEDEL

Syftet med föreliggande grönbok är att inleda ett brett samråd med berörda parter om hur man kan förbättra verkställigheten av penningfordringar i EU. I grönboken beskrivs de aktuella problemen och som en möjlig lösning framförs ett förslag om att inrätta ett europeiskt system för kvarstad på bankmedel.

Kommissionen uppmanar berörda parter att lägga fram sina synpunkter senast den 31 mars 2007 till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för rättvisa, frihet och säkerhet
Enhet C1 – Civilrättsliga frågor
B-1049 Bryssel
Fax: (32-2) 299 64 57
E-post: jls-coop-jud-civil@cec.eu.int

Ange uttryckligen om svar och synpunkter inte får läggas ut på kommissionens webbplats.

Kommissionen planerar en offentlig utfrågning i ämnet för denna grönbok. Alla som lämnar in svar kommer att inbjudas att delta.

1. INLEDNING

1.1. Brister i dagens situation

Exekutionslagstiftningen har ofta kallat Akilleshälen i det europeiska civilrättsliga området. Ett antal gemenskapsinstrument reglerar visserligen domstolarnas behörighet, förfarandet för att få domar erkända och förklarade verkställbara samt mekanismer för samarbete mellan domstolar i civilrättsliga förfaranden, men inga lagstiftningsförslag har hittills lagts fram i fråga om de faktiska verkställighetsåtgärderna. Till dags dato är verkställigheten av ett domstolsavgörande som förklarats verkställbart i en annan medlemsstat fortsatt helt och hållet en fråga för den nationella lagstiftningen.

Den nuvarande fragmentiseringen genom nationella regler om verkställighet är ett besvärligt hinder vid indrivning av skulder i andra medlemsstater. Borgenärer som vill få ett domstolsavgörande verkställt i en annan medlemsstat konfronteras med formkraven i andra rättssystem samt språkbarriärer som medför ytterligare kostnader och förseningar i verkställighetsförfarandet. I praktiken försöker en borgenär som vill återvinna en penningfordran inom EU vanligtvis att nå sitt mål genom att skaffa sig ett kvarstadsbeslut¹ gällande gäldenärens bank-

¹ Anmärkning om terminologin: Termen ”kvarstad” i denna grönbok betecknar ett förfarande som kvarstadsbelägger eller spärrar en gäldenärs lösa egendom som handhas av en tredje part och förhindrar denna tredje part från att släppa egendomen fri.

konto. Sådana förfaranden finns i de flesta medlemsstaterna och kan, om de fungerar effektivt, vara ett kraftfullt vapen mot motsträviga eller bedrägliga gäldenärer.

En gäldenär kan i dag nästan omedelbart flytta sina tillgångar från ett av borgenären känt konto till andra konton i samma eller en annan medlemsstat medan en borgenär däremot inte kan spärra dessa tillgångar lika snabbt. Med gällande gemenskapsinstrument är det omöjligt att utverka ett kvarstadsbeslut på bankmedel som kan verkställas överallt i Europeiska unionen. Förordning nr 44/2001 (Bryssel I)² ser märkligt nog inte till att säkerhetsåtgärder, t.ex. kvarstad på bankmedel som beslutats utan att motparten har hörts (*ex parte*), erkänns och verkställs i en annan medlemsstat än den där beslutet om den fattades³.

Kommissionen noterade redan svårigheterna med indrivningar av skulder utomlands i sitt meddelande från 1998 "Effektivisering av hur domar meddelas och verkställs inom Europeiska unionen"⁴. Med tanke på olikheterna mellan medlemsstaternas lagstiftning och ämnets komplexitet föreslog man då att diskussionen i ett första steg skulle begränsas till utmätning av banktillgodohavanden⁵. Två år senare uppmanades kommissionen i programmet för ömsesidigt erkännande att skapa förbättringar i fråga om "beslag av bankmedel"⁶. År 2002 utlyste kommissionen en anbudsinfordran för en undersökning *om förenkling av verkställigheten av domstolsavgöranden i Europeiska unionen*. I undersökningsrapporten analyserades situationen i de 15 dåvarande medlemsstaterna och vidare framfördes förslag till flera åtgärder som skulle förbättra verkställigheten av rättsliga avgöranden inom Europeiska unionen, bl.a. genom införandet av ett europeiskt beslut om kvarstad på bankmedel, ett europeiskt beslut om säkerhetsåtgärder med samma verkan samt ett antal åtgärder som förbättrar insynen i gäldenärens tillgångar⁷. Den sistnämnda frågan kommer att tas upp i en grönbok som skall offentliggöras 2007.

Problemen i samband med indrivning av skulder utomlands riskerar att bli ett hinder för penningbetalningarnas fria rörlighet inom Europeiska unionen och innebära att den inre marknaden får svårigheter att fungera ordentligt. Försenade och uteblivna betalningar äventyrar både företagens och konsumenternas intressen. Effektivitetsskillnaderna i fråga om indrivning av skulder inom Europeiska unionen riskerar också att snedvrider konkurrensen mellan företag i medlemsstater som har effektiva system för verkställighet av betalningsförelägganden och de där detta inte är fallet. Man måste därför överväga åtgärder på gemenskapsnivå i denna fråga.

2. EN MÖJLIG LÖSNING: ETT EUROPEISKT SYSTEM FÖR KVARSTAD PÅ BANKMEDEL

En lösning vore att skapa ett europeiskt kvarstadsbeslut på bankmedel som skulle göra det möjligt för en borgenär att säkra en summa pengar som förfallit till betalning eller som han gör anspråk på genom att hindra flyttning eller överföring av medel som hans gäldenär har till

² Förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000, EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

³ EG-domstolens dom av den 21 maj 1980, C-125/79 (*Denilauer*).

⁴ Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet, EGT C 33, 31.1.1998, s. 3.

⁵ Jfr. meddelandet i fotnot 4, s. 14 f.

⁶ Åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område, EGT C 12, 15.1.2001, s. 1, 5.

⁷ Studie nr RIF/A3/2002/02. Den fullständiga rapporten är tillgänglig på följande adress:
http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

godo på ett eller flera bankkonton inom Europeiska unionens territorium⁸. Ett sådant beslut skulle enbart fungera som en säkerhetsåtgärd, dvs. leda till att medel på bankkonton som innehas av gäldenären spärras, men utan att de överförs till borgenären. Förfarandet skulle omgärdas av villkor vid utfärdandet av beslutet, bl.a. måste gäldenären skyddas tillräckligt. Ett beslut om kvarstad som fattas i en medlemsstat skulle erkännas och vara verkställbart i hela Europeiska unionen utan någon verkställbarhetsförklaring.

Ett sådant system skulle kunna inrättas genom ett nytt och självständigt europeiskt förfarande, som skulle kunna tillgripas vid sidan av åtgärder i nationell lagstiftning, eller genom en harmonisering av medlemsstaternas nationella regler om kvarstad på bankmedel via ett direktiv. I det senare fallet skulle det behövas ytterligare bestämmelser för att säkra erkännande och verkställighet i hela Europeiska unionen av ett kvarstadsbeslut som utfärdats i en medlemsstat.

Beslutet om man skall införa lagstiftning på detta område eller ej kommer att konsekvensbedömas, varvid man i analysen kommer att ta upp hur stora problemen är i samband med indrivning av skulder utomlands och hur verksamma eventuella alternativ till EU-regler skulle kunna vara. De förslag som skisseras i denna grönbok föregriper inte resultatet från konsekvensbedömningen.

Fråga 1: *Anser Ni att ett gemenskapsinstrument för kvarstad på bankmedel skulle kunna vara en metod att förbättra indrivningen av skulder i EU? Om ja, bör det skapas ett självständigt europeiskt förfarande eller bör man harmonisera medlemsstaternas lagstiftning om kvarstad på bankmedel?*

Fråga 2: *Håller Ni med om att ett gemenskapsinstrument bör begränsas till beslut om säkerhetsåtgärder som hindrar uttag och överföringar av tillgodohavanden från bankkonton?*

3. FÖRFARANDET FÖR ATT UTVERKA ETT KVARSTADSBESLUT

3.1. Omständigheter då en borgenär kan ansöka om ett kvarstadsbeslut

Frågan är när en borgenär, som försöker reglera en penningfordran, bör kunna ansöka om ett beslut om kvarstad genom ett sådant EU-system. Potentiellt finns fyra tidpunkter när borgenären skulle kunna ansöka om ett beslut om säkerhetsåtgärder för att skydda sina rättigheter:

- Innan rättegångsförfarandet inleds om sakförhållandena i målet.
- Samtidigt som huvudtalan väcks.
- I ett senare skede under rättegångsförfarandet.
- Under tiden mellan utfärdandet av ett beslut i en medlemsstat och verkställbarhetsförklaringen för detta beslut i den medlemsstat där gäldenärens konto finns.

⁸ Ett europeiskt kvarstadsbeslut skulle också användas vid ett civilrättsligt anspråk som uppstår på grund av bedräglig eller brottslig verksamhet.

Det har hävdats att borgenären bör beviljas maximal flexibilitet genom att få möjlighet att ansöka om ett beslut om kvarstad i förfarandets alla skeden. Med en sådan utgångspunkt måste man noggrant se till att gäldenärens intressen får ett tilläckligt skydd, i synnerhet i samband med en ansökan om interimistiska åtgärder före huvudförfarandet. Ett beslut om kvarstad i EU-systemet skulle komplettera och vara förenligt med befintliga EU-instrument på det civilrättsliga området.

Fråga 3: *Bör ett beslut om kvarstad vara möjligt vid alla fyra omständigheter som beskrivs ovan i punkt 3.1 eller bara vid vissa av dem?*

3.2. Villkor för utfärdande av kvarstadsbeslut

Ett kvarstadsbeslut skulle kunna beviljas av en domstol genom ett summariskt förfarande efter ansökan från borgenären på ett ansökningsformulär som skulle finnas på gemenskapens alla språk. Borgenären skulle först vara tvungen att övertyga domstolen om att han har en rättmätig fordran mot gäldenären (*fumus boni iuris*). En verkställbar rättighet – ett domstolsavgörande eller en officiell handling – bör räcka som bevis för en fordran. En borgenär som ansöker om kvarstadsbeslut innan han utverkat en verkställbar rättighet skulle vara tvungen att tillhandahålla bevis som styrker fordran.

Som nästa steg skulle borgenären vara tvungen att visa att brådska föreligger, exempelvis att det finns en reell risk för att verkställigheten av fordran hindras om åtgärden inte beviljas (*periculum in mora*). Olikteterna mellan medlemsstaternas rättssystem kräver att man noggrant överväger den exakta karaktären för detta villkor och samtidigt på lämpligt sätt ser till att en avvägning sker av borgenärernas och gäldenärernas intressen gentemot varandra.

Slutligen skulle domstolen kunna ålägga borgenären att ställa en säkerhet eller borgen för att skydda gäldenären mot förluster eller skador om åtgärden skulle upphävas i huvudförfarandet. Frågan är här om storleken på säkerheten fritt bör få avgöras av domstolen eller om den skall fastställas i nationell lagstiftning och vidare om en skyldighet att ställa säkerhet kan införas utan någon harmonisering av borgenärernas skadeståndsskyldighet för eventuella förluster som gäldenären kan drabbas av om kvarstaden utnyttjats på ett orättmätigt sätt i det fall borgenären i slutändan misslyckas med att styrka sin fordran.

Fråga 4: *Hur stor bevisbörda bör borgenären ha när det gäller att övertyga domstolen om att han har en fordran på gäldenären som är tillräcklig för att motivera ett beslut om kvarstad?*

Fråga 5: *Bör brådska vara ett villkor för att fatta ett beslut om kvarstad innan en exekutionstitel utverkats? Om ja, hur bör detta villkor definieras?*

Fråga 6: *Bör domstolen när den fattat beslut om kvarstad ha rätt att ålägga borgenären att lämna en säkerhetsdeposition eller en bankgaranti? Hur bör storleken för en sådan eventuell säkerhetsdeposition/garanti beräknas?*

3.3. Hörande av gäldenären

I linje med praxis i somliga medlemsstater skulle man kunna hävda att gäldenären inte bör höras om eller delges en ansökan före verkställigheten av kvarstaden på bankmedel eftersom detta skulle motverka syftet att förhindra överföringar som potentiellt kan vara till skada för

borgenären och skydda åtgärdens ”övertäckningseffekt”. I detta fall skulle gäldenären delges beslutet om kvarstad samtidigt som det verkställs och ges möjlighet att bestrida det.

Fråga 7: *Bör gäldenären höras eller delges innan kvarstad på bankmedel beviljas?*

3.4. Vilka kontouppgifter behövs

Frågan är vilken typ och hur mycket information om gäldenärens konto(n) som borgenären behöver lämna när han ansöker om ett kvarstadsbeslut. Det är uppenbart att han måste ange exakt namn på gäldenären, men det är svårare att avgöra hur detaljerade uppgifter som behövs om kontot. Särskilt kontroversiell är frågan om borgenären måste lämna exakta kontonummer. Med tanke på att kvarstad på bankmedel i en del medlemsstaterna beviljas utan denna information och att det ofta är ett oöverstigligt hinder för borgenären att få fram dessa nummer kan det hävdas att exakta kontonummer inte bör vara något oundgängligt krav. Information som lämnas av borgenären måste icke desto mindre vara så detaljerad att banken kan identifiera sin kund och att antalet felaktiga spärningar på grund av sammanblandning av identiteter minimeras. Övervägas bör om det, förutom gäldenärens exakta namn, skulle räcka att begära information om den bankfilial där kontot/kontona finns.

Fråga 8: *Vilken information bör man allra minst begära för att utfärda ett beslut om kvarstad?*

3.5. Frågor om behörighet

Eftersom den domstol som beslutar i huvudförfarandet i de flesta medlemsstaterna har behörighet att vidta säkerhetsåtgärder kan det hävdas att en domstol som är behörig i sakfrågan enligt relevanta regler i gemenskapslagstiftningen också bör vara behörig att fatta beslut om säkerhetsåtgärder i EU-systemet.

Förutom av domstolen med behörighet i huvudförfarandet skulle kvarstadsbeslutet kunna fattas av en domstol i den medlemsstat där svaranden har sin hemvist, då denna är en annan stat, och/eller en domstol i någon annan medlemsstat där det bankkonto finns, som skall kvarstadsbeläggas.

Med tanke på att syftet med EU-instrumentet är att förbättra den nuvarande situationen där borgenären måste vända sig till den medlemsstat där kontot finns kan det föreligga skäl att göra det möjligt för borgenären att välja mellan de olika fora som nämnts ovan.

Fråga 9: *Håller Ni med om att domstolar som har behörighet i sakfrågan enligt relevant gemenskapslagstiftning och/eller domstolar inom vars domkrets kontot finns, bör vara behöriga att utfärda ett beslut om kvarstad? Bör den domstol i vars domkrets svaranden har sin hemvist alltid ha behörighet att utfärda beslut om kvarstad, även om den inte tilldelats någon behörighet enligt förordning nr 44/2001?*

4. BELOPP OCH BEGRÄNSNINGAR FÖR ETT BESLUT OM KVARSTAD I EU-SYSTEMET

4.1. Belopp som skall säkras

Att begränsa kvarstaden till ett specifikt belopp istället för att tillåta spärning av gäldenärens hela tillgodohavande i de kvarstadsbelagda kontona skulle motverka missbruk och vara

rimligt. Beloppet bör baseras på den summa som borgenären gör anspråk på (inklusive eventuella räntor och rättegångskostnader). Övervägas måste i vilken utsträckning ytterligare belopp, bl.a. framtida räntor och utgifter som borgenären ådrar sig vid ansökan om och verkställandet av kvarstaden (advokatarvoden, kostnader för exekutionstjänstemän och bank(er)), också bör säkras genom kvarstaden.

Fråga 10: *Håller Ni med om att kvarstaden bör begränsas till ett specifikt belopp? Om ja, hur bör beloppet bestämmas?*

4.2. Bankens kostnader

Det kan hävdas att verkställighet av kvarstad på bankmedel och övervakning av belopp som finns till godo på en gäldenärs konto skapar vissa kostnader för bankerna. Det kan också hävdas att bankerna borde verkställa kvarstaden som en offentlig skyldighet och ta på sig eventuella kostnader som en del av sina driftsutgifter. Ibland är bankerna själva också borgenärer, eller har borgenärer som kunder, varför de också har ett intresse av att skulder indrivs på ett framgångsrikt sätt. Härav uppstår frågan om bankerna bör få betalt för att utföra sina uppgifter angående kvarstad och, om så är fallet, om det belopp som de skulle ha rätt till bör förses med en övre gräns på nationell eller europeisk nivå. Man måste också överväga om en borgenär bör vara förpliktigad att betala banken innan kvarstaden verkställs eller om banken bör dra av beloppet i fråga från det kvarstadsbelagda kontot.

Fråga 11: *Anser Ni att bankerna bör få betalt för att verkställa ett beslut om kvarstad? Om ja, bör det belopp som de bör ha rätt till ha en övre gräns? Bör borgenären vara tvungen att betala banken i förväg eller bör det aktuella beloppet dras av från tillgodohavandet på det kvarstadsbelagda kontot?*

4.3. Kvarstad som gäller flera eller gemensamma konton eller förvaltarkonton

Om borgenären på samma gång vill spärra flera konton som finns i en eller flera medlemsstater eftersom tillgodohavandet på ett konto inte räcker till för att täcka fordran uppstår frågan om och hur de kvarstadsbelagda beloppen på vart och ett av dessa konton skall begränsas för att förhindra kvarstad på ett belopp som är två eller tre gånger så högt som fordran. Detta problem liknar den situation som redan finns i vissa länder där en kvarstad som delges en banks huvudkontor avser samtliga konton i bankens lokala filialer. En möjlighet att åtgärda problemet skulle kunna vara att tillåta en överföring av det aktuella beloppet till ett separat konto och att häva spärrningen av de kvarstadsbelagda kontona. Överväganden måste göras kring hur ett sådant system skulle kunna fungera med olika banker och i olika medlemsstater.

Frågor uppstår också kring kvarstad på gemensamma konton, t.ex. konton i båda makarnas namn, samt på förvaltarkonton, dvs. konton där någon annan innehar medel å gäldenärens vägnar.

Fråga 12: *Om ett beslut om kvarstad skall omfatta flera konton, hur bör den summa som skall kvarstadsbeläggas fördelas mellan dessa olika konton?*

Fråga 13: *Hur bör kvarstad som gäller gemensamma konton och förvaltarkonton hanteras?*

4.4. Belopp som är undantagna från verkställighet

För att skydda gäldenärens värdighet och hans familjeliv måste vissa summor undantas från verkställighet, bl.a. så att gäldenären kan bibehålla tillräckliga medel för att täcka sitt eget och

sin familjs underhåll. Överväganden måste därför även göras om när ett sådant belopp skall bestämmas och hur, om det skall göras av den domstol som fattar beslutet om kvarstaden, av den exekutiva myndigheten som verkställer det eller av den bank där kontot finns. Bör denna fråga hanteras på domstolens eget initiativ eller enbart efter begäran av gäldenären? Hur bör slutligen beloppet bestämmas och beräknas – i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där beslutet utfärdades, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där kontot finns eller i enlighet med en harmoniserad europeisk ordning som skulle behöva specificera beloppen på lämpligt sätt, t.ex. genom en allmän eller en indexreglerad regel?

Fråga 14: *Bör frågan om vissa belopp skall vara undantagna från verkställighet hanteras på domstolens eget initiativ när beslut fattas om kvarstad/när beslutet verkställs eller bör det åligga gäldenären att själv begära detta? Hur bör man beräkna det belopp som undantas från verkställighet, vem bör göra detta och på vilken grundval?*

5. KONSEKVENSER AV ETT KVARSTADSBESLUT

5.1. Genomförande

När ett beslut om kvarstad väl har fattats av en domstol i en medlemsstat uppstår frågan om hur det bör genomföras. Med tanke på behovet av ett snabbt agerande och att instrumentet till sin karaktär endast är en säkerhetsåtgärd föreslås att kvarstaden omedelbart bör få verkan i hela Europeiska unionen utan något intermediärt förfarande (verkställbarhetsförklaring) i den medlemsstat där den görs gällande.

Hur den domstol som fattat beslutet om kvarstaden skall meddela den bank där det aktuella kontot finns måste bli föremål för överväganden. Förfarandet måste avväga borgenärens intresse av att ovannämnda meddelande förmedlas snabbt, med gäldenärens och bankens intresse av att minimera antalet konton som spärras omotiverat. Översändning av handlingar över riksgränserna regleras genom förordning nr 1348/2000⁹ som tillåter direkt översändning per postbefordran av ett kvarstadsbeslut från domstolen till banken. Denna metod gör det visserligen möjligt att delge domstolsbeslut relativt snabbt, men man måste ändå ytterligare överväga om elektronisk kommunikation skall kunna användas för att ytterligare påskynda översändningen. För att uppnå det politiska målet med effektivare spärrning av konton föreslås att kvarstad på bankmedel bör skötas elektroniskt i alla eller de flesta skedena av förfarandet, dvs. från det att domstolen fattar beslutet om kvarstaden till det att banken spärrar kontot. En bedömning måste göras av vilka mekanismer som skapas för att uppnå en lämplig grad av säkerhet i översändningen och om användningen av elektronisk signatur skulle räcka för att bestyrka den utfärdande myndighetens identitet och behörighet och garantera riktigheten av de uppgifter som översänds.

Man behöver också överväga vilka tidsfrister som banken skulle behöva iaktta för att genomföra kvarstaden, dvs. om kontot skall spärras omedelbart vid mottagandet av kvarstadsbeslutet eller inom en angiven tid efter det att banken har mottagit det samt hur transaktioner bör behandlas som påbörjats innan banken delgavs beslutet om kvarstad.

⁹ Rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

Bankerna bör åläggas att informera den behöriga exekutiva myndigheten om man med kvarstaden lyckats säkra några medel som gäldenären har till godo på det kvarstadsbelagda kontot. Idealiskt vore om denna information också översändes elektroniskt. I detta sammanhang måste man överväga frågan om hur tillräckligt uppgiftsskydd och tillräcklig banksekretess skall kunna garanteras i denna process.

Fråga 15: *Håller Ni med om att exekvaturförfarandet bör avskaffas för beslut om kvarstad?*

Fråga 16: *Hur bör ett kvarstadsbeslut översändas från domstolen till banken där kontot finns? Vilken tidsfrist skulle banken behöva iaktta för att genomföra kvarstadsbeslutet? Vad bör ett kvarstadsbeslut ha för effekter på pågående transaktioner?*

Fråga 17: *Håller Ni med om att bankerna vid mottagandet av kvarstadsbeslutet bör vara förpliktigade att informera den exekutiva myndigheten om, och i så fall i vilken utsträckning, kvarstaden har säkrat de penningmedel som gäldenären är skyldig att betala borgenären?*

5.2. Skydd av gäldenären

När väl ett beslut om kvarstad fått verkan måste gäldenären informeras om att hans konto spärrats och ges rätt att bestrida kvarstadsbeslutet eller att få kvarstadsbeloppet begränsat. Det måste bestämmas vem som bör framföra denna information till gäldenären. Förslag finns att gäldenären bör delges formellt av domstolen eller av den exekutiva myndighet som verkställer kvarstadsbeslutet. Dessutom kan man förvänta sig att bankerna, som en följd av affärsrelationen mellan dem och deras kunder, kommer att informera gäldenären så snart kvarstaden genomförts.

Gäldenären måste givetvis ha rätt att bestrida ett kvarstadsbeslut, men man måste överväga vilken myndighet som är behörig att ta upp ett sådant bestridande; den domstol som fattat beslutet om kvarstad eller domstolen på den ort där kontot finns. Man kommer också att behöva överväga om grunderna för invändningarna (t.ex. betalning av skulden, preskription av fordran) skulle behöva harmoniseras på EU-nivå för att säkra det planerade instrumentets effektivitet. Förslag finns att de tillåtliga grunderna för invändningar bör vara olika beroende på om kvarstaden beviljas på basis av en befintlig verkställbar rättighet eller oberoende av en sådan. Det föreslås vidare att när ett kvarstadsbeslut fattas före rättegången avseende huvudtalan kommer detta beslut inte att vidmakthållas om borgenären inte väcker huvudtalan inom en föreskriven tidsfrist (t.ex. en månad).

Slutligen uppstår frågan om i vilken utsträckning borgenären bör bli ansvarig om ett kvarstadsbeslut visar sig vara ogrundat och om borgenärernas ansvar bör harmoniseras på EU-nivå eller regleras på nationell nivå.

Fråga 18: *När och av vem bör gäldenären formellt informeras om att kvarstad beviljats och verkställts?*

Fråga 19: *Bör kvarstaden kunna upphävas eller upphöra automatiskt om borgenären inte väcker huvudtalan inom en viss tidsfrist?*

Fråga 20: *På vilka grunder och i vilken utsträckning bör gäldenären ha rätt att bestrida kvarstadsbeslutet? Vilken domstol bör vara behörig att behandla gäldenärens invändningar mot ett kvarstadsbeslut?*

Fråga 21: *Bör borgenärens ansvar, i fall där kvarstaden visar sig vara ogrundad, harmoniseras på EU-nivå? Om ja, hur?*

5.3. Rangordning av borgenärerna

Om flera borgenärer konkurrerar om belopp som en gäldenär har till godo på sitt bankkonto uppstår frågan om hur olika borgenärer bör rangordnas utanför insolvensförfaranden. Vissa medlemsstater ger företräde åt den förste borgenär som delger banken beslutet om säkerhetsåtgärder, medan andra tillämpar en gruppprincip som liknar fördelningen av tillgångarna vid insolvensförfaranden. Man måste därför överväga om denna fråga bör harmoniseras på EU-nivå eller regleras i av lagstiftningen i den medlemsstat där verkställigheten sker. En liknande fråga uppstår när det gäller rangordningen vid beslut om frysning av tillgångar i straffrättsliga eller administrativa förfaranden.

Fråga 22: *Bör det finnas EU-regler som reglerar rangordningen mellan olika borgenärer? Om ja, vilken princip bör tillämpas?*

5.4. ”Omvandling” till verkställighetsåtgärd

En borgenär som har spärrat sin gäldenärs konto medelst ett kvarstadsbeslut kan senare utverka ett domstolsavgörande i huvudtalan som är verkställbart i den medlemsstat där kontot finns, antingen genom en verkställbarhetsförklaring enligt förordning nr 44/2001 eller genom att lämna ett intyg som utfärdats enligt reglerna för det nya EU-förfarandet för tvister om mindre värden och obestridda fordringar. Denne borgenär kommer att vilja ha de kvarstadsbelagda medlen överförda till sitt eget konto eller få pengarna på annat sätt. Man kommer att behöva överväga hur kvarstad i detta fall skall kunna omvandlas till en verkställighetsåtgärd som får till följd att det kvarstadsbelagda beloppet överförs till borgenären.

Fråga 23: *Hur bör ett beslut om kvarstad omvandlas till en verkställighetsåtgärd när borgenären väl har utverkat ett domstolsavgörande som är verkställbart i den medlemsstat där kontot finns?*